

допомогою оцінних понять намагаються забезпечити стан, за якого шляхом абстрактних виразів можна враховувати всі явища суспільного життя, всі особливості конкретних ситуацій, до яких застосовуються норми права [7, с. 46].

Але, при наявності плюралізму визначень можна спостерігати єдність підходів до розуміння функцій оцінних понять як напрямків впливу на суспільні відносини з метою розкриття їх завдань та змісту.

Таким чином, функції оцінних понять – це цілеспрямовані напрямки впливу оцінних понять на врегульовані за допомогою норм права суспільні відносини, що здійснюються через абстрактно виражені явища і предмети для виконання завдань правозастосування, законодавчої економії, формування правової культури правозастосувачів, виступають потужним чинником еволюції правової системи, відображають динамічний характер права та виконують прогностичну роль.

Бібліографічні посилання:

1. Агеева Г. Е. Оценочные понятия процессуального права: дис... канд. юрид. наук: 12.00.01. Самара, 2014. 197 с.
2. Турчин-Кукаріна І. Цивільно-процесуальні оціночні поняття права як ознака лібералізації цивільного судочинства. *Юридична наука*. 2011. № 7. С. 47-51
3. Левина Д. Н. Теоретические проблемы толкования и применения оценочных понятий: автореф. Дисс. канд. юрид. наук: 12.00.01. Нижний Новгород, 2007. 36 с.
4. Коломоець Т. О., Біленко В. А. Оціночні поняття в адміністративно-деліктному праві України: деякі аспекти їх функціонального призначення. *Вісник Запорізького національного університету*. 2010. № 4. С. 80-84
5. Турчин-Кукаріна І. В. Характеристика змісту, обсягу, форми та функцій цивільно-процесуальних оціночних понять. *Юридична наука*. 2011. № 2. С. 73-79
6. Рясина А. С. Оценочные категории: общетеоретический и нравственно-правовой аспекты: автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.01. Саратов, 2013. 30 с.
7. Веренкіотова О. В. Оціночні поняття у правових актах: теорія та практика реалізації : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.01. Київ, 2013. 192 с.

Круглова Ольга Олександрівна,
кандидат юридичних наук, доцент,
доцент кафедри цивільного права та процесу
факультету підготовки фахівців для підрозділів
кримінальної поліції Дніпропетровського
державного університету внутрішніх справ,

ЗНАЧЕННЯ АНТИДЕМПІНГОВОЇ ПОЛІТИКИ ДЛЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НАЛЕЖНИХ УМОВ У ПІДПРИЄМНИЦЬКІЙ СФЕРІ

Сучасний етап розвитку економіки в Україні характеризується з одного боку стрімким розвитком, враховуючі процеси глобалізації, однак в той же час й негативними процесами, які створюють перешкоди та додаткові ризики для учасників ринку. Саме через такі неоднозначні умови, зростає необхідність у належному регулюванні процесів сектору економіки, безпосередньо сфери малого та середнього підприємництва.

Однією з дієвих форм захисту прав і інтересів підприємців є проведення антидемпінгових процедур.

Демпінг - це продаж товарів або послуг за свідомо навмисно заниженою вартістю, яка може бути навіть нижче витрат на їх реалізацію (дуже низькі ціни). При цьому самі підприємці навмисно відмовляються від своїх доходів і навіть йдуть на збитки, але отримують інші переваги. А саме - ефективний метод, застосовуваний для витіснення конкурентів, який використовується щоб завоювати частину ринку і отримати економічні переваги, зменшити податок і в майбутньому отримати фінансове зростання.

До антидемпінгових заходів, що здійснюються державою, зараховуються, наприклад, встановлення антидемпінгового мита або обмеження на імпорт товарів, які продаються за демпінговими цінами [1].

Це явище зустрічається і на міжнародному ринку, коли товар на експортному ринку продається дешевше, ніж внутрішня ціна на цьому ринку, що працює як перевага проти внутрішніх конкурентів. Державою вводяться антидемпінгові мита, щоб зменшити ввезення товару в країну, ціна яких нижча, ніж їх середня ринкова вартість.

Характерними рисами антидемпінгового мита є :

- об'єктом регулювання виступають товари, які є об'єктом демпінгу;
- специфічна мета застосування – захист економічних інтересів держави та національних товаровиробників шляхом персоналізованого регулювання імпорту;
- процедура застосування визначається окремим нормативно-правовим актом та встановлюється на підставі проведеного розслідування [2].

Демпінговий період для підприємця не є часом для демонстрації високої якості товару або послуги, але періодом для завоювання ринку. Після отримання цього результату, поступово збільшується і вартість і якість продукції. Тобто це довгостроковий проект. Але головна його негативна сторона - цей процес може завдати серйозної шкоди внутрішньому, національному підприємцю. Ось чому держава, що піклується про своїх підприємців, вводить антидемпінгові програми. І так само ефективним способом виявлення демпінгу на ринку є регулярне проведення державою моніторингу цін на ринку.

На даний момент Україна ввела санкції більш ніж по 15 позиціям товарів. З них дев'ять припадають на РФ, одна - на Киргизстан, одна - на Білорусь, тобто 11 з 18 антидемпінгових заходів звернені на експортерів з РФ та інших учасників Митного союзу. Україна застосовує санкції щодо імпорту з РФ щодо стрілочних переводів, плит ДВП, аміачної селітри, азотних добрив, шоколаду; лампочок, металопродукції, лимонної кислоти і труб з Китаю; плит ДВП, азбестових листів і ламп з Білорусі; встановлює компенсаційне мито на імпорт автомобілів з РФ; незалежно від країни походження застосовує мита на плити з пінополіуретану.

Антидемпінгові розслідування - це захисний екран, який сформувався в останній час в структурі зовнішнього товарообігу України за рахунок торгівлі з такими країнами, як Білорусь, Польща, Китай і Туреччина. Саме ці країни формують основне негативне торговельне сальдо України в структурі споживчих товарів (крім імпорту енергоносіїв з інших країн і операцій з Німеччиною, яка поставляє на ринок України сучасне обладнання).

Сумарно ці країни за половину 2017 р ввезли в Україну товарів на \$ 7,2 млрд, а імпортували - на \$ 4,5 млрд. Негативне сальдо склало \$ 2,7 млрд. З огляду на, що імпорт енергоресурсів з цих країн в Україну мінімальний, торгова діра в нашому товарообігу сформувалася за рахунок споживчих товарів та промислового обладнання, тобто товарів з високим рівнем доданої вартості, що найбільш болісно як для структурної перебудови нашої економіки, так і в плані перспектив створення нових робочих місць з високим рівнем заробітної плати. Найбільше торговельне перекис зафіксований в торговельних взаєминах України з Китаєм: експорт з України \$ 1,07 млрд, а імпорт з Китаю - \$ 3,02 млрд. Торговельний баланс з Туреччиною поки на користь України, але це в основному за рахунок експорту металопродукції, рослинного масла і зернових [3].

Україна потребує проведення структурної економічної реформи наслідком якої стане успішна антидемпінгове політика. Саме це дозволить нашій країні в найближчі роки отримати очікуваний результат - збільшення ємності внутрішнього ринку, підвищення частки продукції з високим рівнем доданої вартості, а також надійних позицій малого і середнього бізнесу в структурі товарного виробництва. Оскільки ігнорувати демпінгуючі країни не вийде, це можна зробити лише за рахунок ефективних антидемпінгових розслідувань.

Таким чином, забезпечення належних умов для суб'єктів малого та середнього бізнесу в Україні неможливо без втручання спеціалізованих державних органів, які уповноважені ініціювати антидемпінгові розслідування за відповідними заявами. А таке втручання забезпечує не лише захист інтересів вітчизняних товаровиробників, а й гарантує розвиток нашої молоді ринкової країни вцілому.

Бібліографічні посилання:

1. Антидемпінгові заходи URL:
<https://www.dw.com/uk/%D0%B0%D0%BD%D1%82%D0%B8%D0%B4%D0%B5%D0%BC%D0%BF%D1%96%D0%BD%D0%B3%D0%BE%D0%B2%D1%96-%D0%B7%D0%B0%D1%85%D0%BE%D0%B4%D0%B8/t-40688290> (дата звернення 27.10.2019).
2. Ваколюк О. Антидемпінгове мито як засіб митнотарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності в Україні. *Підприємництво, господарство і право*. Вип. 6. 2016. С. 58.
3. Покарати за демпінг. Як Україні врятуватися з "чотирикутника торгової смерті". URL:
<http://www.dsnews.ua/economics/dayte-zhalobnuyu-knigu-pochemu-ukraine-vazhno-nauchitsya-pravilno-11102017220000> (дата звернення 27.10.2019).

Кучерук Катерина Іванівна,
кандидат юридичних наук, доцент,
професор кафедри цивільного, адміністративного
та фінансового права Інституту права імені В.
Сташиса Класичного приватного університету

СІМ'Я - ОСНОВА СУСПІЛЬСТВА

Сім'я як соціальний феномен, що склався в суспільстві, має для кожної окремої людини велике значення, і в самому суспільстві становить загально визначну соціальну цінність. В сім'ї людина народжується, в ній вона робить свої перші кроки, зустрічається з першими радощами та смутками, із сім'ї вона виходить у великий світ.

Що таке сім'я? Які її ознаки? Яку роль відіграє сім'я в суспільстві? Що вона дає кожній людині? Ці питання на протязі не одного сторіччя, починаючи з самої давнини, були об'єктом неослабної уваги багатьох мислителів, філософів, вчених, законодавців. Ці питання і на сьогодні залишаються цікавими і актуальними.

Якщо звернутися до історії, то ще давньогрецький мислитель Платон, даючи визначення сім'ї та, вказуючи її значення для суспільства, вважав, що при укладенні шлюбу потрібно знати, з якої сім'ї молода людина бере собі дружину, або в яку сім'ю батьки віддають свою дочку. Люди, які не вступали в шлюб до 35 років, повинні були кожен рік платити пеню « холостяцький податок» і до них застосовувалися покарання.

В Афінах і Спарті, в свято весни, застосовували тілесні покарання - сікли прутами за ухилення від укладення шлюбу. За Аристотелем, сім'я - перший вид спілкування людей. Вона є первісним осередком, із якого виникла держава. У давньоруській мові під терміном « сім'я » розуміли товариство, засноване на договорі, угоду. У деяких законодавчих актах ХУ ст. слово «сім'я» замінювалося словом «артель».

У тлумачному словнику В.І. Даля сім'я визначається як «сукупність близьких родичів, які живуть разом (батьки з дітьми, одружений син або незаміжня донька, які живуть окремо, складають вже іншу сім'ю)»

Історія сім'ї знайшла своє подальше вираження в наукових працях, зокрема: І. Моргана «Стародавнє суспільство», Ф. Енгельса « Походження сім'ї, приватної власності і держави» та інших наукових працях вчених. До 60-х років ХІХ століття сім'я вважалася первісною, найдавнішою формою стародавнього суспільства, з якої виникли рід, плем'я, держава. Ф. Енгельс дав нове пояснення історичних форм сім'ї та шлюбу і довів історично - перехідний характер різних форм сім'ї та шлюбу. Своє визначення сім'ї Енгельс починає з самої нижчої стадії, з періоду коли людина почала відокремлюватися від природи і сім'я ґрунтувалася на груповому шлюбі. Із змінами в матеріальному житті суспільства змінювалися і форми шлюбу, сім'ї. Він довів, що перехід від сім'ї, заснованій на груповому шлюбі, від полігамії до моногамного шлюбу був викликаний економічними причинами.

Слід відзначити, що поняття сім'ї, паво на сім'ю, закріплене у багатьох міжнародно-правових актах та національному законодавстві. Воно є природним правом кожної людини.